

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832061600/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Bænken og gik hen ad Kaien. Carl fulgte efter, og da de igen gik ved Siden ad hinanden, gentog han i samme Tone.

— Det eneste —

Ellen hørte det og rystede paa Hovedet: Nei — Carl — det skal man ikke søge . . .

Hun gav sig til at gaa roligere for at tvinge Oprøret, hvori hun var kommen. Men hun kunde ikke finde noget ligegyldigt at sige, og de taug begge.

Saa traadte hun ned ad Stentrappen, der førte til Havet, og de satte sig stille paa Trinnet, tæt ved hinanden.

Havet lyste foran dem. Inderst inde spredtes Fosforglansen som et Skum af Stjerner i det mørke Vand.

Ellen betragtede Carl, og mens hun tog hans Hænder og klappede dem sagte, sagde hun:

— Jo, Carl, De maa blive lykkelig.

Han støttede Albuerne i hendes Skød, og de smilede begge med Taarer i Øinene. Saa med ét spurgte Carl:

— Hvorfor skrev De dog saa sjældent?

— Skrev? Aa — til Bryssel.

— Kun tre Gange . . .

— De Par Ord . . .

— Ja — for De vidste ikke hvor jeg længtes . . .

De blev ved at sé hinanden ind i Øinene, indtil de skælvede.